

Dosarul nr. 2ra-1255/19

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul central) V. Puică

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Florea, Irina Russu și copiii minori Xxxxx și Xxxxx (reprezentant legal Irina Russu),

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău împotriva lui Eugeniu Florea și Irina Russu, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, intervenienți accesorii Tatiana Timofti-Rusanovscaia și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Botanica municipiul Chișinău, cu privire la evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ și obligarea radierii de la evidență,

și cererea reconvențională depusă de Eugeniu Florea, Irina Russu și copiii minori Xxxxx și Xxxxx (reprezentant legal Irina Russu) împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, cu privire la recunoașterea ca membri de familie a chiriașului și a dreptului la spațiu locativ,

împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 12 mai 2015, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău a înaintat cerere de chemare în judecată, concretizată prin cererea din 25 septembrie 2017 (vol. I, f.d. 219-220), împotriva lui Eugeniu Florea și Irina Russu, IP „Agenția Servicii Publice”, intervenient accesoriu Tatiana Timofti-Rusanovscaia, prin care a solicitat evacuarea lui Eugeniu Florea și Irina Florea, împreună cu membrii familiei acestora, din apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău, obligarea IP „Agenția Servicii Publice” de a radia pe Eugeniu Florea și membrii familiei acestuia de la evidență de pe adresa: mun. Chișinău, str. xxxxx, ap. nr. xxxxx.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău constituie proprietate municipală și se află în administrarea Direcției generale locativ-comunale și amenajare a Consiliului municipal Chișinău.

Anterior apartamentul nominalizat a fost repartizat lui Ion Surdu, care a decedat la 9 decembrie 2013.

La 14 iunie 2005, Eugeniu Florea și-a perfectat fictiv viză de domiciliu în apartamentul sus-menționat, unde locuia Surdu Ion, deși în acest apartament primul nu a locuit.

Totodată din datele indicate în ordinul de încasare a numerarului nr. 121897943 din 31 ianuarie 2015, în calitate de chiriaș figurează o singură persoană, Vasile Surdu, decedat la 20 mai 1997.

La fel, s-a indicat că extrasul din tabelul nominal, din fișa de locuință, precum și viza de domiciliu, nu sunt acte ce ar constitui temei de a locui în apartamentul litigios, dar un mod de a duce evidența persoanelor ce locuiesc în imobil. Unicul temei de a locui în apartament este ordinul de repartiție, care nu a fost eliberat pârâtului.

Luarea la evidență a cetățenilor, care au nevoie de îmbunătățirea condițiilor de locuit, la locul de trai, se efectuează printr-o hotărâre a organului administrației publice locale. Iar, Eugeniu Florea nu se află la evidență pentru îmbunătățirea condițiilor locative. Anterior Eugeniu Florea a participat la privatizarea apartamentului nr. xxxxx de pe str. xxxxx, mun. Chișinău.

La 28 octombrie 2015, în cadrul ședinței de judecată, Eugeniu Florea, Irina Russu, Xxxxx și Xxxxx au depus cerere reconvențională, concretizată prin cererea din 30 octombrie 2017 (vol. I, f.d. 225-226) împotriva Direcției generale locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, solicitând recunoașterea lui Florea Eugeniu, Irina Russu, Xxxxx și Xxxxx în calitate de membri de familie a chiriașului principal Ion Surdu, cu domiciliul în apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău și recunoașterea după Florea Eugeniu, Irina Russu, Xxxxx și Xxxxx a dreptului la spațiul locativ în apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii reconvenționale s-a invocat că Eugeniu Florea locuia împreună cu Ion Surdu în apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău, ducând cu el o gospodărie comună din anul 2001.

Eugeniu Florea se cunoaște cu Ion Surdu din copilărie, acesta fiind vecin și prieten cu Florea Ivan, tatăl lui. În anul 1998 au fost nevoiți să vândă apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău la privatizarea căruia a participat Eugen Florea.

Ion Surdu având datorii la serviciile comunale ale apartamentului nr.91 din str. xxxxx, mărimea acestora constituind 16 000 lei, Eugeniu Florea i-a propus să locuiască cu el și să ducă o gospodărie comună, deoarece nu lucra și nu avea alte surse de existență.

La 8 decembrie 2013 Ion Surdu a decedat, iar el a fost nevoit să suporte cheltuielile pentru serviciile funerare.

Astfel, consideră că au dobândit dreptul la spațiul locativ în apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău, deoarece a dus împreună cu Ion Surdu o gospodărie comună.

Prin hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul central, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău împotriva lui Eugeniu Florea și Irina Russu, IP „Agenția Servicii Publice”, intervenienți

acesorii Tatiana Timofti-Rusanovscaia și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Botanica municipiul Chișinău.

S-a admis cererea reconvențională depusă de Eugeniu Florea, Irina Russu, Xxxxx și Xxxxx împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău.

S-au recunoscut Eugeniu Florea, Irina Russu, Xxxxx și Xxxxx ca membri ai familiei lui Ion Surdu, decedat la 8 decembrie 2013.

S-a recunoscut lui Eugeniu Florea, Irina Russu, Xxxxx și Xxxxx dreptul la folosirea locuinței - apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău.

La 19 martie 2018, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

La 17 ianuarie 2019, Tatiana Timofti-Rusanovscaia, reprezentată de avocatul Petru Coșleț, a depus cerere de alăturare la apelul declarat de Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău.

Prin decizia din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, precum și cererea privind alăturarea la apel depusă de Timofti-Rusanovscaia Tatiana.

S-a casat hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău împotriva lui Florea Eugeniu, Irina Russu și IP „Agenția Servicii Publice”, intervenienți accesorii Tatiana Timofti-Rusanovscaia și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Botanica municipiul Chișinău.

S-a evacuat Eugeniu Florea, Irina Russu, Xxxxx și Xxxxx din apartamentul nr. xxxxx, din str. xxxxx, mun. Chișinău, cu radierea vizei de reședință din acest apartament.

Cererea reconvențională depusă de Irina Russu s-a scos de pe rol, ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită.

Cererea reconvențională depusă de către Florea Eugeniu, depusă inclusiv în interesele copiilor minori Xxxxx și Xxxxx împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău cu privire la recunoașterea ca membri de familie ai chiriașului și recunoașterea dreptului la spațiu locativ, s-a respins ca neîntemeiată.

În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că este eronată soluția adoptată de prima instanță privind recunoașterea lui Eugeniu Florea, Irina Russu, Xxxxx și Xxxxx ca membri de familie ai chiriașului principal Ion Surdu, or, aceștia, contrar prevederilor art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu au prezentat în instanță probe pertinente, verosimile și concludente, prin care ar confirma calitatea lor de membri ai familiei lui Ion Surdu și că au dus împreună cu dânsul o gospodărie comună.

Astfel, instanța de apel a reținut că apartamentul în litigiu face parte din fondul municipal de locuințe și se află în administrarea Direcției generale locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, fapt ce impune necesitatea de a proteja dreptul de proprietate al autorității publice locale și de a evacua pe Eugeniu Florea, Irina Russu, Xxxxx și Xxxxx din apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău, cu radierea vizei de reședință din acest apartament.

Totodată, a menționat că prima instanță eronat a primit în procedură cererea reconvențională înaintată de Irina Russu, or aceasta nu a fost semnată în modul corespunzător de către aceasta și nici mandatul acordat avocatului Ion Bosîi nu conține semnătura ei.

La 19 aprilie 2019, Eugeniu Florea, Irina Russu, Xxxxx și Xxxxx (reprezentant legal Irina Russu), au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 16 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul central.

În motivarea recursului au exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Astfel, au indicat că deși traiul lor comun chiriașul Ion Surdu a fost demonstrat prin declarațiile rudelor defunctului, vecinilor, confirmarea achitării serviciilor comunale, funeraliilor, mențiunea din actul de identitate cu viza de domiciliu, instanța a negat relevanța și admisibilitatea oricărei probe, prin invocări declarative și lipsă totală de conexiune cu realitățile vieții.

Totodată consideră că sunt întemeiate argumentele indicate în hotărârea primei instanțe precum că ei se pot considera membri de familie ai chiriașului Ion Surdu, lipsind careva temeiuri ce ar pune la dubii contrariul.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost expediată în adresa participanților la proces la 25 martie 2019, însă la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia.

Totodată, în cererea de recurs s-a indicat că recurenții au luat cunoștință cu aceasta la 27 martie 2019.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul din 19 aprilie 2019, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate

în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Eugeniu Florea, Irina Russu și copiii minori Xxxxx și Xxxxx (reprezentant legal Irina Russu), nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Eugeniu Florea, Irina Russu și copiii minori Xxxxx și Xxxxx (reprezentant legal Irina Russu).

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari